

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.712 van 30 mei 2000
in de zaak A. 85.453/VII-18.812.**

In zake : Hubert BERGHS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. GONTHIER en D. DHAENENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 12, bus 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Sociale Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert BERGHS op 15 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 29 april 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 27 mei 1999, "en meer in het bijzonder de bepalingen vervat sub artikel 5.2 (...) luidende : 'De verstrekkingen 460972, 460994 en 461016 zijn onderling niet cumuleerbaar, ze mogen slechts een keer per dag worden vergoed, ongeacht het aantal voorschriften of het aantal verstrekkingen verricht door een geneesheer, specialist voor röntgendiagnose'";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart
2000;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2000
waarbij de zaak wordt uitgesteld tot de openbare
terrechtzitting van 4 mei 2000 en aan de verwerende
partij een nieuwe termijn wordt toegekend voor het
indienen van haar nota;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
W. GONTHIER, die verschijnt voor de verzoeker, en van
Adjunct-adviseur P. MYLEMANS, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoeker in essentie aanvoert dat hij ten gevolge van het bestreden besluit een drastisch inkomensverlies zal lijden, en dat hij bovendien dreigt patiënten te verliezen aan geneesheren verbonden aan een ziekenhuis;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hiertegen onder meer inbrengt dat :

- 1° de verzoeker de prestaties die hij verrichtte vóór de inwerkingtreding van het bestreden besluit verder kan blijven uitvoeren, waarbij hij weliswaar geen recht heeft op een forfaitair honorarium, maar wel het recht behoudt om een consultatie aan te rekenen;
- 2° de verzoeker ook thans reeds slechts een beperkte toegang tot de medische beeldvorming heeft, en ook thans reeds voor heel wat prestaties zijn patiënten dient te verwijzen naar een geneesheer-radioloog;
- 3° de verzoeker, als reumatoloog, hoe dan ook slechts toegang heeft tot een beperkt aantal van de onder de betrokken regeling vallende prestaties;

2.2. Overwegende dat aan de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is voldaan om de volgende redenen :

2.2.1. De bestreden bepaling voegt in artikel 17, 12°, van het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen drie forfaitaire honoraria per voorschrift toe.

Deze forfaits gelden slechts voor geneesheren-specialisten voor röntgendiagnose, en niet voor de geneesheren die dezelfde prestaties als connexe prestaties leveren, de zogenaamde "connexisten".

De verzoeker behoort als geneesheer-specialist in de reumatologie tot deze "connexisten".

2.2.2. In de huidige stand van het geding blijkt niet dat ten gevolge van het bestreden besluit de door de verzoeker verrichte prestaties niet meer voor terugbetaling door de ziekteverzekering in aanmerking zouden komen.

De verzoeker heeft dit bovendien ter terechtzitting beaamd.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wijzigt aldus verzoekers rechtstoestand niet.

2.2.3. De verzoeker betwistte ter terechtzitting evenmin dat hij als reumatoloog, dus "connexist", hoe dan ook slechts tot een beperkt aantal prestaties die ten gevolge van het bestreden besluit aanleiding geven tot de betaling van het forfait, toegang heeft.

2.2.4. Uit het bovenstaande volgt dat de verzoeker niet aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in zijn hoofdte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel meebrengt of dreigt mee te brengen;

3. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de

gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig mei tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.